

QUARTA PART

CRESQUES – PIRI REIS

CAPÍTOL IX

La llum que surt de les tenebres

Pep Bermejo

9.1 LA TEORIA DEL TEMPLE

Una de les poques informacions que va transmetre Piri Reis sobre l'origen de la seva documentació, per tal de redactar els seus quatre volums sobre la Mediterrània i el portolà de l'Atlàntic, objecte primer d'aquest estudi, és que entre d'altres, es va basar en les cartes, atles i portolans dels antics Reis del mar.

De immediat apareix una pregunta, qui eren els antics Reis del mar? Això naturalment ha de tenir una explicació plausible, David Hatcher, ens dona una explicació fonamentada i documentada, a la seva obra sobre Colom, "Los secretos de Cristobal Colón".

Els antics Reis del mar, va ser una societat secreta i hermètica, formada per els Cavallers del temple, després de la seva dissolució a mans del papat. La gran flota dels templers, va fugir dels llocs a on s'havia decretat la persecució, orquestrada pel monarca francès i el Papa.

Els cavallers, a més de conquerir per a occident, Palestina, Jordania i el Sinaí, varen, a traves de donacions de molts nobles europeus i dels seus membres, acumular una important fortuna, Felip de França, després de desposseir als jueus del seu regne, de bens i propietats, no va dubtar en col·ligar-se amb el Papa Ciment, deutors ambdós d'importants sumes als Cavallers del Temple. Per a eliminar l'ordre calia trobar una fórmula i la formula, era la condemna per heretgia, això permetia dissoldre l'ordre, que el papat es convertís en propietari de tots el bens dels templers i evidentment, el rei de França, no es veuria obligat al pagament dels seus deutes.

Després de cinc anys de procés, el 18 de març de 1314 era cremat a París el Gran mestre dels templers, el venerable Jacques de Molay.

Es va produir un fet de referència històrica, de notable transcendència, Jacques de Molay, va emplaçar des de la pira crematòria, al rei Felip de França, dit el formós, al majordom del rei, Guillem de Nogaret i al papa Climent, principal responsable i instigador de les mentides i traïdories contra l'ordre, de que abans d'un any moririen i presentarien comptes a Deu, pels fets. Abans d'un any tots tres eren morts i a Felip el va acompanyar la seva descendència i la seva dinastia, que havent regnat durant més de tres segles a França, va desaparèixer.

Els templers, per la seva creació, desenvolupament i dissolució i les especials característiques de l'ordre, permeten entendre una època, una de les històries més apassionants i extraordinàries, el seu protagonisme encara continua tenint i suscitant interès i passions, no sols pels erudits si no també pels encuriosits de l'història i també per les societats que probablement esdevingueren a partir de la seva dissolució.

Quan el papat va decidir titllar-los d'heretges, pels motius ja enumerats, alguns regnes, com Escòcia i els de la Península Ibèrica, tot i que permeteren els judicis religiosos, en cap cas es va trobar motius, en els membres del temple, per a ser condemnats, lliures i absolts, iniciaren nous camins, amb el bagatge de coneixements que portaven, amb les riqueses que havien pogut salvar i amb la voluntat d'adherir-se a noves societats, ordres o confraries, que els permetés el seu natural desenvolupament.

L'Ordre de Crist a Portugal i la creada per a ells de forma expressa, l'Ordre de cavallers de Muntesa, van ser les formes més immediates, de aconseguir acolliment i asil, pocs van acceptar, la pensió concedida per la seva condició i la seva retirada a convents, que oferien reis peninsulars a canvi de les riqueses que els templers tenien a Catalunya i especialment a la costa.

Un grup important, va marxar a Escòcia, el rei Robert, va oferir-los formar part del seu exercit, la fama dels cavallers en el combat, era notòria i després que els escocesos s'independitzaren d'Anglaterra, aquesta va ser la terra d'asil per a molts cavallers.

Per la seva llarga estada a Jerusalem, els cavallers havien adquirit coneixements hermètics, de la construcció del Temple de Salomó. Per altra banda, es dedicaren a la construcció de fortificacions i edificis monacals per a l'ordre.

Es va generar un lògic transvasament de coneixements amb els constructors, mestres i oficials, que donaren peu a una societat gremial de constructors, d'aquí franc maçons, paletes o picapedrers lliures, artesans que treballaven pel seu compte, en colles estructurades segons habilitats i coneixements, aquesta societat gremial emparada en els cavallers, esdevé, com en la majoria de societats gremials, dipositaria dels coneixements ocults, que sols es transmetien als iniciats i segons la seva categoria.

Un exemple clar, d'aquesta simbiosi es Saint Clair de Rosslyn, aquí podem trobar, símbols templaris i que son també utilitzats per la maçoneria especulativa, encara avui en dia.

Un altre important grup és el que varen constituir els membres de la gran flota Templera, la bandera blanca amb la creu vermella va ser substituïda per la bandera negra amb una calavera.

Constituits en societat gremial de navegants, van posar al servei de les potències de l'època, els desitjats serveis de l'estol de galeres, naus i llenys. Aquí també, Escòcia, Portugal i Catalunya, van oferir ports d'hivernada i garanties, per a vaixells i tripulacions.

Aquesta societat, estava organitzada de manera que tots els seus membres, des de almiralls, a gats de mar, havien de formar part de la societat, no podien ser contractats, havien d'estar lligats a la seva societat per altres vincles iniciàtics.

Els coneixements, des de cartografia, traçat de rumb i posicionament a la vista de la costa, com per mitjans astronòmics, eren adquirits en el si de la societat, tanmateix que els coneixements pràctics, referits a meteorologia i maniobra. Sols els galiots, formaven part de l'estol sense se membres, eren esclaus o alliberats que decidien dedicar-se a aquesta activitat i podien convertir-se en membres de l'ordre, passades les proves i el temps necessari.

La constitució de l'ordre del Reis del mar, s'estima sobre els anys 1313/1315, la seva continuïtat i dissolució son força controvertides, probablement, els seus coneixements van ser guardats gelosament per un nucli petit d'iniciats.

Grans navegants mediterranis dels segles XIV i XV, es ben segur que arribaren als seus coneixements a través de l'ordre dels Reis del mar, Piri reis, cita que els seus coneixements, provenen en part, d'aquesta societat secreta.

L'any 1517, Doria i Barbarroja, van crear la Confraria dels germans de la costa, que en els seus començaments, va designar com a estendard, la bandera negra amb la calavera dels Reis del mar, d'altres elements, com la simbologia, son sense dubta originaris dels reis del mar.

La llum que emergeix de les tenebres, el coneixement, vindrà representada de diferents formes, que incorpora un valor important i comú de les societats gremials, de lliure pensament i ajuda mútua, que esdevenen de l'Ordre dels templers.